

30

பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்போம்

மாணவன் ஸமி “பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்போம்” என்ற தலைப்பில் மாணவர் மன்றத்தில் அழகியதோர் உரையை நிகழ்த்தினான். அதனை நாமும் ஒருமுறை கேட்டுப்பார்ப்போமா?

மதிப்புக்குரிய பெரியோர்களே, சகோதர சகோதரிகளே,

இன்று நான் உங்கள் முன்னிலையில் “பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்போம்” என்ற தலைப்பில் சிறியதோர் உரையை நிகழ்த்த முன்வந்துள்ளேன். மக்களிடையே சயநலப் பண்புகள் அதிகரித்து வருகின்ற இக்காலப் பகுதியில் இத்தலைப்பு பற்றிப் பேசுவது மிகமிக அவசியமானது என நான் கருதுகின்றேன்.

அன்பின் நன்பர்களே, சகோதரர்களே!

பொதுச் சொத்து என்றால் என்ன? தனிமனிதர்களால் அல்லது குழுக்களால் வக்கு (தர்மம்) செய்யப்பட்ட சொத்துக்கள் மற்றும் அரசுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் எல்லாம் பொதுச் சொத்துக்கள் எனப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் தனியொருவரது பாவனைக்குரியவை அல்ல. மக்களின் பொது நலன் கருதி உருவாக்கப்பட்டவை. பாடசாலைகள், பள்ளிவாசல்கள், மருத்துவ மனைகள், நூலகங்கள், பொதுக் கிணறுகள், பொது மலசல கூடங்கள், பொதுப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், பாதைகள், வாகனத் தரிப்பிடங்கள், பூங்காக்கள், மையவாடிகள், மற்றும் இயற்கையாக அமைந்துள்ள கடற்கரைகள், காடுகள், ஆறு, குளங்கள் போன்ற அனைத்தும் பொதுச் சொத்துக்கள் என்பதில் அடங்குகின்றன.

இச்சொத்துக்களை நாம் எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றோம் என்பதை ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். எமது வீட்டிலே எமக்குச் சொந்தமான பொருட்கள், சொத்துக்களைப் பயன்படுத்தும்போது நாம் செலுத்தும் கவனமும், பாதுகாப்பு உணர்வும், பொதுச் சொத்துக்களைப் பயன்படுத்தும்போது எமக்கு வருகின்றதா? எமது வீட்டில் உள்ள ஒரு பொருள் சேதமடையும் போது எமக்கு ஏற்படும் கவலையும் வருத்தமும் எம்மால் ஒரு பொதுச் சொத்து சேதமடையும் போது ஏற்படுகின்றதா? எமது வீட்டில் உள்ள பொருட்களை அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும் வைப்பதில் நமக்கு உள்ள ஆர்வமும் தேவையும் பொதுச் சொத்துகள் விடயத்தில் வருகின்றதா? எமது மனசாட்சியைக் கேட்டுப் பார்ப்போம். உண்மையில் நாம் பொதுச் சொத்துக்கள் விடயத்தில் கவனயீனமாக, பொடுபோக்காக அல்லவா இருக்கின்றோம்? எமது மனப்பாங்கு மாறவேண்டும் அல்லவா?

அன்பின் நண்பர்களே, சகோதரர்களே!

இல்லாம் வெறுமனே கிரியைகளும் சடங்குகளும் மாத்திரம் கொண்ட மார்க்கம் அல்ல. அது முழு வாழ்க்கைக்குமான வழிகாட்டி என்பதை நாம் அறிந்துள்ளோம். இவ்வகையில் எமது மார்க்கம் பொதுச் சொத்துக்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பது தொடர்பாகப் பல இடங்களில் எமக்கு அறிவுரை கூறியுள்ளது. ஓர் அடியான் அல்லாஹ்வுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் போன்றே மற்றைய மனிதர்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் நிறைய உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமான ஒன்று, எல்லோரும் பயன்படுத்தும் பொதுச் சொத்துக்களைக் கவனமாகப் பயன்படுத்துவதும் பாதுகாப்பதுமாகும். நாம் அவற்றை நல்லமுறையில் பயன்படுத்துவதோடு பிறரையும் அதன்பால் தூண்டவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அல்லாஹ் எங்களை நோக்கி இவ்வாறு கூறுகின்றான்.

“...நன்மையானவிடயங்களிலும் இறைவனைப் பயந்துகொள்ளும் விடயங்களிலும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்துகொள்ளுங்கள்...” (5:2)

நபி ஸல்லல்லாஹ் அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்.

“நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் பொறுப்பாளர்கள். உங்கள் பொறுப்பு பற்றி நிச்சயம் நீங்கள் விசாரிக்கப்படுவீர்கள்” (முஸ்லிம்)

இதன்படி நாம் உலகில் எவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்துகின்றோமோ அவை பற்றியெல்லாம் மறுமையில் விசாரிக்கப்படுவோம். நாம் தொழுகின்ற பள்ளி வாசல்களில் எவ்வாறு புனிதமாக நடந்துகொண்டோம், நாம் கற்கின்ற பாடசாலையை எப்படிப் பேணிப் பாதுகாத்தோம், நாம் விளையாடும் மைதானத்தை எப்படி வைத்திருந்தோம், நாம் பயணிக்கும் பொது வாகனங்களை எவ்வாறு பாதுகாத்தோம், நாம் சென்றுவரும் மருத்துவமனைகளில் எவ்வாறு நடந்துகொண்டோம், இன்னும் பல்வேறு பொது இடங்களை எல்லாம் எப்படிப் பயன்படுத்தினோம் என எத்தனையோ கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதிலளிக்கவேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இன்னொருமுறை நபி ஸல்லல்லாஹ் அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தன் தோழர்களிடம் ‘நீங்கள் சபிக்கப்படும் இருவரை விட்டும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள்’

என்றார்கள். அதற்கு அத்தோழர்கள், “இறைதூதரே யார் அந்த இருவரும்?” என வினவினார்கள். அதற்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், “அவர்கள் தாம் மக்கள் பயணிக்கும் பாதையில் அல்லது நிழல்தரும் இடங்களில் சிறுநீர் கழிப்பவர்கள்” என்றார்கள். (முஸ்லிம்)

பொது இடங்களை அசிங்கப்படுத்துவதை சாபத்துக்குரிய ஒன்றாக நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டியுள்ளதைப் பாருங்கள். இன்று மக்கள் தமது ஓய்வுக்காகச் செல்கின்ற பொது இடங்களை அழுக்கான பொருட்களாலும் அநாகரிகமான நடத்தைகளாலும் நாசம் செய்வதை நீங்கள் பல முறை கண்டிருப்பீர்கள். இவை எல்லாம் இஸ்லாத்தின் பார்வையில் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கவை. பெரும் தண்டனைகளைப் பெற்றுத்தருபவை.

பொதுச் சொத்துக்களுக்கு அநியாயம் செய்வதும், அவற்றைத் திருடுவதும் மிகப் பெரும் குற்றமாகும். நம்மில் சிலர் இன்னொருவருடைய பொருளை, சொத்தைத் திருடுவதைப் பெரும்பாவமாகக் கருதியபோதும், பொதுச் சொத்து ஒன்றை அபகரிப்பதை அப்படிக் கருதுவதில்லை. தனி மனினுடையதாயினும், ஒரு நிறுவனத்துடையதாயினும், அரசாங்கத்துடையதாயினும் ஒரு பொருளை நாம் உடமையாக்கிக்கொள்வது ஒரு திருட்டு என்பதை நாம் நன்கு உணரவேண்டும். உண்மையில் பொதுச் சொத்தைத் திருடுவது, நாசம் செய்வது ஏனையவற்றை விட மிகப் பாரதூரமான பாவமாக அமைந்துவிடுகின்றது.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் போராட்டங்களின் போது கூட பொதுச் சொத்துக்களைச் சேதப்படுத்துவதைத் தடுத்துள்ளார்கள். பிறமதக் கோயில்களையோ, கட்டடங்களையோ, பயன்தரு மரங்களையோ சேதப்படுத்த வேண்டாம் என அவர்கள் உத்தரவிட்டுள்ளார்கள்.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் பயிற்றுவித்த ஸஹாபாக்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தவர்களும் பொது நிதியை, பொதுச் சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதில் எவ்வளவு பேணுதலாக நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைச் சற்றுக் கேளுங்கள்.

கலீபா அழுபக்ர் ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களின் மனைவி ஒருமுறை வழமை போல் உணவு பரிமாரினார். உணவோடு இனிப்புப் பண்டமும் அப்போது வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனைக் கண்ட அழுபக்ர் ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் வியப்படைந்து, “இனிப்புப் பண்டம் செய்வதற்கான பணம் எப்படிக் கிடைத்தது?” என தன் மனைவியிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “குடும்பச் செலவுக்காக திறைசேரியில் இருந்து வழங்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து சிறுகச் சிறுக சேமித்து இவ் இனிப்புப் பண்டம் செய்தேன்” என்றார்கள். அப்போது பதற்றமடைந்த கலீபா அவர்கள், “என்ன? நமக்கு அளிக்கப்படும் மக்கள் பணத்திலிருந்து மிச்சப்படுத்திச் செய்த இனிப்புப் பண்டமா இது? நாம் இன்னமும் வசதியுடன்தான் வாழ்கின்றோம் போலுள்ளது. எமக்குத் தேவைக்கு அதிகமாக அரச பணம் கிடைக்கின்றதைத் தான் இது காட்டுகின்றது” என்றார்கள். உடனே திறைசேரி அதிகாரிக்குத் தனது ஊதியத்தைக் குறைக்குமாறு உத்தரவிட்டார்கள்.

ஒரு முறை கலீபா உமர் ரழியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தார்கள். அவருக்கு சிகிச்சையளிக்கத் தேன் தேவைப்பட்டது. பல இடங்களில் தேடிப் பார்த்தும் சிறிதேனும் தேன் கிடைக்கவில்லை. கலீபா தொழுது முடிந்ததும் தனது தேவையைக் கூறினார்கள். திறைசேரியில் இருந்து தனது சிகிச்சைக்காகச் சிறிது தேனைப் பெற்றுக்கொள்ள அனுமதியளிக்குமாறு மக்களிடம் கோரினார்கள். இதைக் கேட்ட மக்கள் திகைத்துப் போனார்கள். அவர்களது உள்ளங்கள் உருகிப்போயின.

ஒருமுறை கலீபா உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் ரஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி அவர்களைச் சந்திக்க தூர பிரதேசங்களில் இருந்து சில தூதுவர்கள் இரவு நேரத்திலே வந்தனர். உறங்கத் தயாராக இருந்த கலீபா வந்தவர்களை சந்தித்துப் பேச அனுமதியளித்தார்கள். எனவே, அத்தாதுவர்கள் கலீபாவின் வீட்டுக்குள் வருகை தந்தார்கள். அப்போது கலீபா ஒரு விளக்கை மூட்டினார்கள். பின் வருகை தந்த தூதுவர்களின் பிரதேசம் பற்றியும் அப்பகுதி மக்கள் பற்றியும் விரிவாக விசாரிக்கத் தொடங்கினார்கள். வந்தவர்களும் தமது மக்களது பிரச்சினைகள் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள்.

பின்னர் அத்தாதுவர்கள், “அமீருல் முஃமினீன் அவர்களே உங்களது சுக துக்கங்கள் எப்படி? உங்கள் குடும்ப நிலை எப்படி?” என விசாரிக்கத் தொடங்கினார்கள். அப்போது உடனே கலீபா எரிந்துகொண்டிருந்த விளக்கை அணைத்துவிட்டு வேறொரு விளக்கைப் பற்ற வைத்தார்கள். அங்கே வந்தவர்கள் கலீபாவின் இச்செயலுக்கான காரணத்தை வியப்போடு கேட்டார்கள். அதற்கு கலீபா அவர்கள், நான் உங்களோடு நாட்டு மக்களதும், பொதுமக்களதும் நிலை பற்றிப் பேசியபோது பொதுத் திறைசேரி மூலம் பெற்ற விளக்கினை ஏற்றியிருந்தேன். நீங்கள் எனது நிலைபற்றியும் குடும்ப நிலை பற்றியும் விசாரித்த போது அதனை அணைத்துவிட்டு எனது சொந்த விளக்கை ஏற்றிவிட்டேன் என்றார்கள்.

அன்பின் சகோதரர்களே, எமது முன்னோர்கள் பொதுச் சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதில் எவ்வளவு கவனமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். நாம் பொதுச் சொத்துக்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் விடயத்தில் அதிகம் அக்கறை காட்டவேண்டிய நிலையில் இன்று உள்ளோம். பொது இடங்களில் நாம் நடந்துகொள்ளும் முறையை அவதானித்துத்தான் நாம் மின்பற்றும் மார்க்கத்தை பிறசமயத்தவர்கள் எடைபோடுகின்றனர். அவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக நாம் நடந்துகொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாக்கும் உணர்வு வராத வரை நாட்டுப்பற்றும் எம்மிடம் வராது. நாம் பொதுச் சொத்துக்கள் பற்றிய எதிர்மறையான மனப்பதிவை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். எமது கவனயீனத்தை, அசிரத்தையை நீக்கிப் பொறுப்புடன் செயற்பட வேண்டும். எம்மில் ஒருவர் பொது இடத்தில் குப்பைகளைக் கொட்டும்போது நான் மட்டும் கொட்டுவதால் ஒன்றும் நடந்துவிடப் போவதில்லை என நினைக்கக் கூடாது. இப்படி ஒவ்வொருவரும் நினைத்து ஆயிரம்பேர் கொட்டினால் முழு ஊரும் நாறிப் போய்விடும் அல்லவா?

எனவே, என் இனிய நன்பர்களே,

பொதுச் சொத்துக்கள் தொடர்பாக அதிகம் கவனம் செலுத்துவோம். அவற்றை எமது சொந்த சொத்தாக எண்ணிப் பாதுகாப்போம். அடுத்த தலைமுறையினரும்

பயன்பெறும் வகையில் அதனை அமானிதமாக ஒப்படைப்போம். அதன்மூலம் பிறர் மத்தியில் முஸ்லிம்களைப் பற்றியநல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்துவோம். இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் அல்லாஹ் வின் திருப்தியும் அன்பும் பெறுவோம்.

பயிற்சி

1. பொதுச் சொக்கு என்றால் என்ன?
2. பொதுச் சொத்துக்களை நாம் ஏன் பாதுகாக்க வேண்டும்?
3. பொதுச் சொத்துக்களை நாசம் செய்வதால் ஏற்படும் விளைவுகள் யாவை?
4. பொதுச் சொத்துக்கள் பற்றி நபி ஸல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறிய ஒரு ஹதீஸை எழுதிக் காட்டுக.
5. எமது முன்னோர்கள் பொதுச் சொத்துக்கள் விடயத்தில் எவ்வாறெல்லாம் பேணுதலாக இருந்தார்கள் என்பதற்கு இரு உதாரணங்களைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுக.

செயற்பாடு

“பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்போம்” எனும் வாசகம் தாங்கிய பதாதைகளை பாடசாலையின் பல்வேறு இடங்களில் காட்சிப்படுத்துங்கள்.